

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ.

Lord Mayor 16 Νοεμβρίου 1881.

Ἠγέρθην περὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωίας.

Ὡρα 8η διὰ τὸ Λονδίνον, εἶναι ὥρα 4η διὰ τὰς Ἀθῆνας. Εἶναι ἔκτακτος ἐπανάστασις κατὰ τῆς κλίνης.

Ἄλλ' εἰς τὸ πνεῦμά μου συνεστρέφοντο καθ' ὅλην τὴν νύκτα αἱ γραφικαὶ παραστάσεις τῶν σοφῶν οἰκοδοσποινίδων μου ἐπὶ τῆς procession, ἥτις ὤρισθη ἅπαξ κατ' ἔτος νὰ ταράττῃ πρὸς στιγμὴν τὸν ἐμπορικὸν ρόγχον τῆς ὑλικῆς νάρκης τοῦ Λονδίνου.

* *

Ὁ Δήμαρχος τοῦ Οὐράνου, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐσυν-
θηκολόγησε μετὰ τοῦ Λόρδου Δημάρχου, καὶ ἡ 9 Νοεμ-
βρίου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἀγγλίας, ἦτον ἀπόσπασμα
τῶν ἑαρινῶν ἡμερῶν τῆς Ἀνατολῆς μας. Ὁ δίσκος τοῦ
ἡλίου ἀπέταξε τὴν ὥς Ὀλλανδικὸν τυρὸν προσωπίδα του,
καὶ αἱ λαμπραὶ ἀκτίνες του διεσκορπίζον τὰ ἀραχνοειδῆ
δίκτυα τῆς ἐσθινῆς ὀμίχλης, ἥτις ὑπεχώρει ἐν τάξει. Οὐ-
δὲν νεφύδιον ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος. Εἰδὸς τι θερμότητος κα-
θίστα εὐάρεστον τῆς πρωίας τὴν δρόσον, τὰ overcoat ἐτέ-
θησαν εἰς ἀπομαχίαν, καὶ ἡ αὐτοκρατορία (imperial) τῶν
λεωφορείων εἶχεν ἀρκοῦσαν πελατεῖαν. Ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγὼ
διήνυσσα εἰκοσάλεπτον διάστημα μέχρι τοῦ Primrosehill,
ὅπου παρέλαβον τὸν Πυλάδην μου τῆς ἡμέρας, καὶ μετ'
αὐτοῦ, διὰ τοῦ μαγευτικοῦ βορειοδυτικοῦ σιδηροδρόμου,
ἐρρίφθημεν εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐορτῆς, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν
συναίκεϊαν τοῦ νέου Δημάρχου καὶ προσωρινοῦ Λόρδου, εἰς
τὴν Old Broad Street.

* *

Ἦτον ἐνδεκάτη. Ἡ ὁδὸς πλήρης καὶ τὸ θέαμα μεγαλο-
πρεπές. Ἐν τῇ διασταυρώσει τῆς ὁδοῦ ταύτης μετὰ τῆς
Wormwood Street, καὶ τῆς London Wall, πολυτελὲς ἄψις
εἶχεν ἀνιδρυθῆ ὑπὸ ἀμερικανῶν διασκευαστῶν. Αἱ πλευ-
ραι ταύτης ἦσαν ἐπιστρωμέναι δι' ἐρυθροῦ ἐριούχου, ὁ οὐ-
ρανὸς τῆς κυανόλευκος, καὶ εἰς τὰς γωνίας καὶ προμετω-
πίδας τῆς ἐκυμάτιζον αἱ σημαῖαι ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων.
Ὅποια εὐγλωττος καὶ μακροχρόνιος ἱστορία διὰ τῶν ποι-
κιλοχρῶν ἐκείνων ὑφασμάτων ἐξεφράζετο. Ἐδῶ ἡ Σκω-
τική καὶ Ἱρλανδικὴ σημαία περιέπτυσσον τὴν τῆς Ἀλ-
βιόνος, ἐκεῖ τὸ μετὰ ξινον στερέωμα τῶν 13 ἀστέρων ἐπέ-
ταπτε τὴν λατρείαν τοῦ Οὐάσιγκτων. Ἐκ προθέσεως ἡρω-
τηριασμένον τμήμα ἀνεμίστησε τὴν ἡρωϊκὴν κατάπτωσιν
τῆς Δανίας, καὶ πού, τὸ μαγικὸν κυανόλευκον σῆμα, φέρον
τὸ ἱερὸν σημεῖον τῆς ὑψίστης φιλοσοφίας, τὸν σταυρὸν,
ἐκρύπτετο εἰς τὰς πτυχὰς τῶν ἄλλων, ὡς νεαρὰ παρθένος
κρυπτομένη περὶ τὰς ἐσθῆτας τῶν μᾶλλον πεπειραμένων
συντρέφων τῆς, σφίγγει τὴν εἰκόνα τοῦ θερμοῦ ἔραστοῦ τῆς.
Ἀλλὰ πόσον μικρά!

* *

Ἄλλ' ἰδοὺ σωματεῖον ἀγγλικῶν λαδικῶν, φερόντων πάν-
τοτε τὰ περίφημα ἐπώμια, εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ὁποίων
τόσον εὐαρέστως ἐντρύφῃ ὁ Σὺς, καὶ τρεχόντων ἀπὸ βυ-
τῆρος, μετ' ἀπέσπασαν τὸν φιλοσοφικὸν μου σκέψινον, διὰ
τῶν θορυβωδῶν διαλόγων τῶν. Μετ' ὀλίγον ἄθροισμα χα-
μηνίων παρήλασεν, ἀφίνον εἰς τὴν διάβασιν τῶν καγα-
σμῶν κατὰ τῶν πολιτῶν, καὶ εἰρωνίας κατὰ τῶν ἀστυνο-

μικῶν κλητῆρων. Εἶτα γερόντια παράδοξα, εἶτα ἄνδρες πάσης
τάξεως καὶ μορφῆς, ἐφ' ὧν περιεπλανᾶτο τὸ ὕψος ἐκεῖνο τοῦ
Ἀγγλικοῦ θαυμασμοῦ, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὴν διαστο-
λὴν τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς τὴν διαχώρισιν τῶν χειλέων, εἰς
τὴν ὀπίσθιον διασταύρωσιν τῶν χειρῶν, καὶ εἰς τὴν ἔθνηκην
ἐπιφώνησιν Aaaaoo. Οὐδέποτε ὑπῆρξα μάρτυς τοιαύτης κοι-
νωνικῆς ποικιλίας. Εἰς ἕκαστον ἄτομον παρετηρεῖτο καὶ
ἰδιαίτερος τύπος γέλωτος, καὶ ἰδιαίτερος τύπος γενειοφο-
ρίας, καὶ ἰδιαίτερος τύπος βλέμματος. Καὶ ἐν τούτοις ὅλα
ταῦτα τὰ ἰδιαίτερα ἠνοῦντο ὅπως παρέξωσι μοναδικὸν σύμ-
πλεγμα ἐκπλήξεως, ὅπως σχηματίσωσι μονότονον εἰκόνα
ἀπορίας, ὅπως τέλος παραστήσωσι τὴν θέσιν τοῦ κατοίκου
τοῦ Λονδίνου, εὐρισκομένου πρὸ τοῦ παραδόξου θεάματος
κοινωνικῆς διασκεδάσεως. Ὅλοι εἶχον χάσει τὰ νερά των,
καὶ ἐταλαντεύοντο, ἐὰν ἔπρεπε νὰ θαυμάσωσι μᾶλλον τὸν
ἐπὶ τοῦ καπνοδόχου ἰστάμενον θριαμβικῶς μάγειρον, ἢ τὸν
ἀγυῖοπαιδα ὅστις ἐπὶ τοῦ φανοῦ τοῦ ἀερίφωτος ἐξετύλισσε
τὴν σχοινοβατικὴν του ἱκανότητα. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν
δύο τούτων μεγίστων θεαμάτων, ὁ ἀφελὴς ἀνὴρ ἀφῆρειτο,
καὶ ἐνόμιζεν ὅτι τὸ πᾶν ἀνετρέπετο, καὶ ἐλησμονεῖ τὰς
μετοχὰς του καὶ τοὺς σάκκους τῆς ὀρύζης καὶ τὰ κιβώτια
τῆς σταφίδος, καὶ ἔχαινε ἐντὸς τοῦ νέου τούτου δι' αὐ-
τὸν κόσμου.

* *

Τὰ πάντα εἶχον σχηματισθῇ πεδία θεάματος. Τὰ παρά-
θυρα τῶν ἐμπορικῶν γραφείων, εἰς ἃ ἄλλοτε παρουσιάζετο
ξηρὰ μορφή Ἀγγλοῦ ὑπαλλήλου, παρατηροῦντος τὸ ὥρολό-
γιον τῆς ὁδοῦ, ἦσαν ἤδη πλήρη. Πλήρη καλλονῆς, σφρίγγους,
χάριτος, ἡδυπαθείας, μειδιάματος, ζωῆς, κινήσεως, πυρός.
Ὅπου ἄλλοτε ἡ μελάνη, ἐκεῖ ἦδη τὸ βλέμμα. Ὅπου ἡ
τριζούσα γραφίς, ὁ ἡχηρὸς ἐρωτικὸς στεναγμός. Ὅπου τὸ
πισστήριον τῶν ἀνταποκρίσεων, ἐκεῖ ἦδη ἡ ἡδέια πίεσις τῶν
καρδιῶν. Καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαυρῶν ἐκείνων παραθύρων, ἀνε-
δίδετο ὅλη αὐτὴ ἡ ζωὴ, ὡς ἀπὸ αἰθαλέντος κλιβάνου, τὸ
λαμπρὸν πῦρ. Ἐκτὸς τῶν παραθύρων, πανταχοῦ διάφορα
αὐτοσχέδια ἀμφιθέατρα εἶχον προχείρως κατασκευασθῇ, εἰς
ἃ ἡ εἴσοδος ἀδράς ἀφαιμάξεις ἐπὶ τῶν βαλαντῶν ἐπέφερε.
Μακραὶ σειραὶ σανίδων, κανονικῶς στηριζομένων ἐπὶ μικρῶν
πασσάλων, καὶ ἐστρωμένων δι' ἐρυθροῦ πάντοτε ἐριούχου,
εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ φέρωσι τὰς ὠραιότερας προτομὰς
τῆς Ἀγγλικῆς περικαλλοῦς νεολαίας. Τὸ Χάυδ Πάρκ ἡρη-
μώθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἀντεκατέστη ἐξόχως διὰ
τῶν ῥωμαντικῶν ἐκείνων ὁδοφραγμάτων. Αἱ στέγαι τῶν
σκαίων μεγάρων τοῦ Ἀστεως ἐπεδείκνυν ὅλας τὰς ἀξίας
τάξεις τῶν ἀκολούθων, θεραπόντων, μαγείρων, καὶ ἐπιστα-
τῶν. Καὶ αὐταὶ αἱ καπνοδόχοι ὑπερηφάνως ἔφερον ἐπὶ τῆς
κορυφῆς των τοὺς τολμηροτέρους τῶν περιέργων. Ἐκαστος
φανὸς εἶχε τὸν ἀναβάτην του, καὶ ἕκαστον δένδρον τὸν
ἐπιβάτην του. Ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων κέντρων θεᾶς πα-
ρίστα ἡ ἐν τῷ Ἀστεὶ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς τὰ πρόθυρα,
κιγκλίδες, παράθυρα καὶ πύλαι, εἶχον ἀνευλαδῶς κατακτῆ-
σει πληθύνει ἀγγλικῶν χαμινίων, ἅτινα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ὀχυ-
ρωμάτων των, διεσκορπίζον, τὰς πλήρεις πνεύματος παιδι-
κὰς των παρατηρήσεις, ἐξεφράζον τὴν ζωερὰν ἀνυπομονη-
σίαν των, καὶ en attendant ἐσύριζον τοὺς δημοτικούς των
ἤχους. Κάτωθεν, ὑπὸ τοὺς μικροὺς ἐκείνους παραξίας, ὁμά-
δες ἐνηλικίων μελῶν πάσης τάξεως τῆς Λονδινεῖου κοινω-
νίας, εὐηρεστοῦντο νὰ συνάπτωσι γλωσσικὰς ἀψιμαχίας
κατὰ τῶν αἰώνων ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ, κλητῆρων, οἵτινες ἀφ'
ἐτέρου, Ἀγγλοὶ καὶ αὐτοὶ, ἐπέτρεπον, ἀνευ χρήσεως τῆς
ἰσχύος των τοὺς μικροὺς πτερυγισμοὺς τῶν ἐν τῷ κλωβῷ

τοῦ Νόμου ἡχηματωσμένων τούτων ἀγρίων πτηνῶν, ἔνεκα τοῦ σπουδαίου τῆς περιστάσεως. Καὶ πανταχόθεν, καθ' ἐκαστὴν στιγμήν, ἡκούετο προφερόμενον ἑκαστον λεπτόν τῆς ὥρας συνηνωμένον μετὰ τῆς πλήρους λαιμαργίας ἐκφράσεως Lord Mayor. (ὁ λόρδος δήμαρχος!)

* *

Τέλος κραυγὴ εὐαρεσκείας, ἀναπαύσεως, ἡδύτητος, ἐφ' ὧν τὰ στήθη ἐξῆλθεν. Εἰς τὴν ἐσχατιάν τοῦ London Wall, πρὸς τὸ Finsbury Circus, σπασμωδικὴ κίνησις ἤρχισε νὰ περπατηθῇ εἰς τὰ πλήθη. Πῖλοι ὑφούντο, καὶ ρινόμακτρα ἐσεύοντο. Βροντώδεις ἐπευφημίαι συνώδευον τὸν γδοῦπον τῶν ἵππων. Ἐνθουσιαστικὸν ἐμβατήριον ἀντήχει ἐξερχόμενον ἐκ τῶν πολλαπλῶν ὀργάνων θαυσιπῶς κατηρητισμένης μουσικῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς ζωηροὺς αὐτοῦ ἤχους ἐνεφανίσθη ἡ πρωτοπορεῖα συνισταμένη ἐκ τοῦ περιφήμου σώματος τῶν κλητῶν πεζῶν καὶ ἱππέων. Οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ, μεγαλοπρεπεῖς, ὑπερήφανοι, ἐπέβαινον τῶν ἵππων τῶν, παρατηροῦντες μετὰ πατρικοῦ βλέμματος τὰ ἀκαταπόνητα τέκνα τῶν, ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ὑγιὲς κίνησις τοῦ μηχανισμοῦ, τῆς γιγαντιαίας πρωτευούσης. Μετ' αὐτοὺς οἱ εὐστατεῖς πεζοὶ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἐβάδιζον μετὰ κομψῆς τῶν στέρνα προέχοντα καὶ στερεοῦς τοὺς πόδας. Οἱ γρεναδιέροι εἰτα προέβαλλον τὴν ἀρρενωπὴν μορφήν των, ὑπὸ τὸ παράδοξον ὀγκῶδες κάλυμμά των, καὶ οἱ εὐεῖδεις οὐσσάροι, ἀνέπτυσσον τὸ σύμμετρον σῶμα ἑκτὸν ἐπὶ τῶν στιλβόντων ἵππων, ὧν τὴν ἀκατάσχετον ὀρμὴν συνεῖχον. Μετ' αὐτοὺς ἑτέρα μουσικὴ χορεία ἀνετύλισσεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ πλήθους μαγευτικὸς μουσικῆς ἤχους, καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ ἤρχετο τὸ περίεργον σῶμα τῶν πυροσβεστικῶν, φερόντων χάλκινα κράνη, καὶ ὀδηγούντων τὰς χρυσαυτοὺς πυροσβεστικὰς ἀτμομηχανὰς, ἀντικείμενα τῆς ἐκπλήξεως καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν χαμινίων. Ἐν τῷ μεταξύ διήρχοντο σημαῖαι διαφόρων συντεχνιῶν, καὶ ἐπισήμων προσώπων, ποικιλοχρῶς ἐσχηματισμένα, καὶ φέρουσαι αἱ πλεῖστοι λατινιστὶ ἐπιγραμματικὰς τινὰς φράσεις ὡς «Virtute e labore». κλπ. Οἱ βασιλικοὶ πυροβολιστοὶ ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν μορφήν, ἣν τοῖς ἐνέπνευσεν ἡ διαρκὴς θέα τῶν τηλεβόλων, ἐχώρουν ἀγερώχως. Μετ' αὐτοὺς θέαμα φαιδρὸν, χάρις, ἐμπνευστικόν, παρῆρχον αἱ κανονικαὶ τάξεις τῶν ναυτοπαίδων. Παιδιά δροσερὰ, ἀμέριμνα, εὐέλπιδα συνενοῦντα τὴν ἀθωότητα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ τὴν φλόγα τῆς νεότητος, ὑψάχυνα, κομψά, εὐειδῆ ῥυθμικῶς συνδυάζοντα ἐν τῇ τάξει τῶν τὰ ἀτομικά των προτερήματα, θαρραλέα, ἐμβριθῆ, ὡς ἐὰν κατενόουν ἐντελῶς, ὅτι ἐπὶ τῶν μικρῶν των ὑπάρξεων ἐστηρίζετο τὸ μέλλον τῆς ἡπειρωτικῆς ὑπεροχῆς τῆς πατρίδος των, ἥγον ἐνθουσιωδῶς τὸ ἔθνος των, προσδεχόμενα ἀξιοπρεπῶς τὴν βαγδαίαν βροχὴν τῶν χειροκροτημάτων, ἐπευφημιῶν καὶ ἐπιδοκιμασιῶν ἃ ἀπανταχόθεν ἀπέσπα ἡ θέα των. Πρὸ τοῦ μεγάλου μικροῦ θεάματος, δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατήσω ἐπίσης τὸν ἐνθουσιασμόν μου, καὶ αἱ παλάμαι μου, παταγῶδως συνενοῦνται προσέδωκαν ἰσχύϊν εἰς τὸν φρενητιώδη θόρυβον τῶν χειροκροτημάτων, ἅτινα τὰ παρὰ, ὑπὲρ καὶ περὶ ἐμὲ χαμίνια ἄφινον ὑπὲρ τῶν ἀρρενωπῶν δημῶν των.

[Τὸ τέλος τῆς ὡραιότητος περιγραφῆς τῆς μοναδικῆς δι' ὧν τὸ Λονδὸν ταύτης ἡμέρας θέλομεν δημοσιεύσει ἑλλείψει χώρου εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Τῷ ἐπιστολογράφῳ τὰ συγχαρητήριά μας.]

Timeson.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Αὐτὰ τὰ τηλεγραφήματα περὶ τῶν Βασιλικῶν ὑποδοχῶν μου κάμνουν τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἣν καὶ τὰ Δελτία θησιμότητος τοῦ Αἰῶνος. Καὶ μόλις μετὰ τὴν σύγκρισιν αὐτὴν παρηγοροῦμαι.

Ὁ ἀρχίατρος Ὀρνσταϊν ζητεῖ διὰ δηλώσεώς του ἐν ταῖς ἐφημερίαις νὰ τὸν πληροφρήσουν οἱ συνάδελφοί του: Ἄν παρῆλθον τοκετοὺς τριδύμων, καθ' οὓς οἱ τρεῖς νεογνοὶ οὐ μόνον ἐγεννήθησαν ζῶντες, ἀλλ' ἐζῆσαν κτλ.

Ἄν καὶ μὴ ἱατροί, ἐν τούτοις ἐπειδὴ γνωρίζομεν μίαν τοιαύτην περίπτωσιν σπεύδομεν νὰ τοῦ τὴν μεταδώσωμεν. Γνωρίζομεν τοκετὸν τριδύμων, τῶν ἀδελφῶν Κουμουνοῦρου, Παπαμιχαλοπούλου καὶ Τομαροπούλου. Καὶ οἱ τρεῖς ἐζῆσαν καὶ εἶναι πολὺ καλὰ εἰς τὴν υἱείαν των.

Βεβαίως μετὰ τὴν παραβίασιν ὧν τῶν συνταγματικῶν τύπων ὁ Κουμουνοῦρος δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι εἶναι Καῖσαρ μετὰ τὸ ὠδρακο.

Καὶ ὡς Καῖσαρ δύναται νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν τελευταῖον πλήξαντα αὐτὸν πρῶτον Διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου: — Καὶ σὺ, Τομαροπούλε;

Θέλεται ἀγαπητοὶ Θεσσαλοὶ καὶ Ἑπειῶται ὅσοι ἀπολείψετε εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα νὰ μάθητε παρ' ἡμῶν τὴν ἀλήθειαν; Ἀκούσατέ την:

— Ὅτι καὶ ἂν κάμντε, δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουμε μέσῳ τὴν Βουλὴν, διότι μετὰ τὸν τρόπον ποῦ θὰ ἐκλεχθῆτε, ἀδιαφόρως ἀνθ' ἡμῶν μπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ βουλευτὴς ὁ πρῶτος τυχὼν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ νὰ πωλῇ σάλεπι ἢ χαλδᾶ συμπολίτης σας.

Εὐχάριστος εἶδησις. Ὁ συνάδελφός μας κ. **Ἰωάννης Καμπούρογλου** λίαν προσεχῶς ἐκδίδει ἰδικὴν του ἐφημερίδα τὴν *Νέαν Ἐφημερίδα*. Ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία θὰ χαρῇ ὅλην, διότι ὁ κ. Καμπούρογλου εἶναι μία ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν της. Θὰ εἶναι δὲ ἡ *Νέα Ἐφημερίς* ὅτι εἰς τὰ πρῶτά της ἔτη ἦτο ἡ *Ἐφημερίς*, εὐάρεστον δηλαδὴ συνδετικὸν ὧν τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἄλλην πλέον εὐάρεστον εἶδησιν. Ὁ ἀγαπητός μας **Δημήτριος Κόκκος** ἐμνηστεύθη ἐν Τεργέστη τὴν δεκάεπταετιδα θυγατέρα τοῦ ἐν Βελιγραδίᾳ μεγαλεμπόρου κ. Βώττη δεσποινίδα **Πηνελόπην**. Τὴν εὐφύταν καὶ τὰ πολύτιμα τοῦ φίλου μας προσόντα ἀρραβωνίζονται αἱ χάριτες, ἡ νεότης καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριστοκρατικωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Βιέννης ἀποκτηθεῖσα ἀγωγή τῆς δεκάεπταετιδος μεστῆς δρόσου παρθενίας καὶ προτερημάτων θυγατρὸς τοῦ μεγαλεμπόρου **Δημητρίου Βώττη**.

Σφίγγομεν μέχρι στραγγαλισμοῦ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγαπητοῦ εἰς ὅλην τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν Δ. Κόκκου καὶ περιμένομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν φαιδρότατον ἐξ εὐτυχίας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.